

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta helisabeth de vngaria. Cap[itulum]. lxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

th: quam ipse cōstruxerat. Nec gregorius. iiij.
dialogozū capitulo. ix.

De sancta helisabeth devngaria. Cap. lxxix.

Elisa-

beth reg̃ vn
garie filia so
ror belle qui

post patrem
regnauit ex matre gertrude
filia ducis normanie sorore
Bertoldi patriarche aqui
leis ab annis puerilibus
puerilia contempnit et infantili etate deo fa
mulari cepit. Cu eēt quinquēnis in ecclesia
orans sedule permanebat: adeo ut ancille ei
ipsam auellere vir valerent. Sepiū ludens
aliquā de ancillis versus capella insequi vi
debat: vt et hoc intrādi et genua flectendi
occasionē captaret. Occasione ludi etiam se
aliquando prosternebat: deo exinde mēte re
uerentiam exhibebat. Crescens vo etate cre
scēbat deuotione. Beata dei genitricem in
sui patronā et aduocatam: et beatuz iohanne
euangelistā in sue castitatis custodez elegit.
In chozeis et alio mundi vanitatibus no
sum abstinebar: sed et alias cōsocias ad simi
le inducebat. Sine intermissione orabat: et
dūmū officiū cum summa reuerentia audie
bat. Et dū: euangeliū legeretur: coronā et mo
nilia deponebat. Cum vo ad etatez nubi
lem peruenisset: a patre suo licet innita tra
dita est in coniugium ludouico lantgrāvo tu
ringie. Que licet mutauerit statū: nō iō mu
tauit affectū. Nā sedule oratiōi incimbebat.
Sepe de nocte de viri latere ad orationē sur
gebat: eoqz absente ingiter in contemplatione
pernoctabar: unde eius exēplo virum suū ad
multā patiētiā et vite perfectionē imitauit.
Ista pauperū semp memoz existēs: eis largiflue
ministravit. Quādā magistro corrado se in
obediētiā prebuit: et eide in oībus saluo iure
matrimonii paruit. Adeo ut aliquā negligē
tiā cōmittens: ab eo diris disciplinis et ver
beribus se pmitteret flagellari. Corpus quo
qz siuum artissimis ieiunis macerabat: et ab
sente viro cu celesti spōlo diuinis colloquīs
incubebat. Et cu cibos curiales et cōscientia
respueret: vir cuius quosdaz ei redditus assi
gnauit: quos tñ oēs fere pauperū necessitatib
us ipendebat: et sepe potius in victu suo ne
cessitatē sulfinebat. Lanam pprius manib
cu ancillis filabat: et inde pauperū vestimen
ta faciebat. Miraculoz quoqz gloria clare
bat. Quādā nāqz vice ceruña pauperum
multitudini ad potandū tribuit: et vas p̄z
primo plenum fuerat in nullo diminuit in
uenit. Peregrinos et pauperes hospitio su
scipiebat: et egris ac saniosis et vterosis pro

Décimus

pris manibus ministrabat: pedes illoꝝ laua
bat: saniē abstergebat: ulcera medicabat: et
sordidas uestes abluebat. Ad hec autē ope
randa: hospitale maximam in suo castro
construerat: et cum in monte positum es
set: labore spēnens: ad ipsum tamē quotidie
accedebat. Sepulturas etia pauperē freqū
tabat. Post hec virū induit ite ad terram
scām perger evistandā. Quod princeps de
uocis facere nō neglexit. Abiit in dei seru
tio vitam finiuit. Sancta aut dñi helisabeth:
multa patientia predita viduā statū cu ū
ma deuotione amplectitur: et duo milia mar
charum quas de dote sua habuit pauperibus
elargitur. Ita ut a multis dissipatris pdiga
et fatua reputaretur. Deinde a quibusda va
sallis sui quondā viri: de omnibus possessiō
bus suis excitatur: et in domo cuiusda taberna
rii cu filiis parvulis suscep̄ta morat: ac in lo
co vbi poezi manere consueverant sepius ho
spitatur. Injurias quoqz multas et grates
etiam ab his quibus vir suis beneficia mul
ta contulerat recepit: quas tamen omnes pa
tientissime supportauit. Tunc abbatisa
quedam vngarie eius materterā necessitati
eius compatis. H̄elisabeth ad episcopum
bambergen. eius aunculum addurit: eamqz
ei solicite commendauit. Que cum ancillis
suis quas sui exēplo deo deuotas fecerat: ab
eodē benigne suscipit et humanissime per
tractatur. Qui dum eam secundis nuptiis tra
dere disponeret: omnino recusauit: volēs po
tius in paupertate castitatem seruare quā ite
rum dicitur in rebus secularibus se implicare.
Interea aut ossa viri sui de trās marinis
ptibus domui tumulanda deferuntur: cuus
ex equis sancta mulier iterfuit: maxime vir
tutis et pacie signa p̄cedēs adeo ab enu
lis qbusdā reputata fuisse virū minime dile
xisse. Filii tamē suis hincide ad dīnera lo
ca trāmissis: ipsa in habitu obiectissimo ve
ste grisea: aliquo breuitate alieno panno p
logata: et manicis ruptis alterius coloris gri
seo resarcitis: cepit incedere: et sub cura ma
gistrorum coradi cu ancillis suis pauperibus mi
nistrare. Cu aut pater suū eius inopia audi
uisset: p solēnes micos a se missos: eā ad pa
terna regna req̄siuit. Qui venientes ad eā ip
sam lana filatā uenerint: eiusqz pauprē et
patiētiā admirati: eā oīno reuocare nō value
runt. H̄ec autē sancta dei nō obstante q pau
perū cure cu martha ministraret solicite: cu
maria etiā cōtemplationi vacabat assidue. Se
piusqz mirabilibus visionib⁹ in extasi ra
p̄a diuinis p̄solabat: et eisdē fruēs frequētis
ime delectabat. Die qdā ex lassitudine i an
cille gremio decubēs: oculos erigēs ad fene
stra: nūc risu letabat: nūc lachrymis tristaba
tur. Int̄ cetera dices hoc vbi. Ita dñe mi tu

De sc̄tis i mēse nouē. occurētib⁹. Fo. cclxxxiiij.

vis esse meū t̄ ego tecū. Interrogata qđ ab ancilla ob amore xp̄i qđ viderit: r̄ndit se xp̄i vidisse p̄uulū: qđ secū se velle eē dicebat: in cuius plēntia hilaris: i abentia efficiebat tri stig. Aliqñ etiā dñm talib⁹ visionibus frueret: facies eius radijs coruscare videbatur. Semel pro quodā rago t̄ dissoluto iuuenie oravit ut deus eius animum couerteret. Qui subito se a secularib⁹ t̄ pōpositis vestib⁹ eruiri clamauit: t̄ couersus minor ordīne introiuit. Quelle etiā cuidā inopi: que ad elemosyna querēdam venerat: duī l̄ satis remitēti flauos t̄ cr̄spos capillos p̄cidiſſet: in quibus illa admodū gloriabat: statim ut cr̄ues abscedit: eius quoqz simul animū imutavit: t̄ vna secū ad seruicēdū egris induxit. Appropinquās igit̄ vite termino: apparēte fibi xp̄o ad celestia iuntar: morqz leco decidens febre corripit: iāqz in extremis laborans ad parietē couerat: a circūstātib⁹ dulcem pponere melodiā. Et interrogata: cur hoc fecisset. R̄ndit qđ auxilium quedā iuxta parietem adeo dulciter cātauerat: qđ se similiter p̄uocauerat ad canēdū. Ultima vō die ante suum trāfū interrogauit ancillas: quid acture essent si ad eas diabolus adueniret. Deinde qđi diabolū licēriās fuge: trib⁹ vicib⁹ exclaimauit. Appropinquaret vō nocte media: deo grās egit: qđ hora illa glorioſa veniret: in qua xp̄s nasci voluit: t̄ mudo apparuit icarnatus. t̄ his dictis emisit sp̄m: anno dñi. ccxxi. visitationis sue anno. xxvi. xiiij. cal. decēbris. Corp⁹ aut̄ eius miro refragrabat odore: qđ tñ diebus q̄tuor inhumati nullū ex se fetore sed cādē emisit odoris suavitatē. Ille sit etiam aues infinite alias nunq̄ vise: hoib⁹ cūctis incognite: supra ecclēſia: ubi corpus eius iacebat: que mira modulatiōe cōcinebat. In aere quoqz audita est in hora eius trāfū sua uissima melodia: cuius l̄ vba nō potuissent intelligi: nocte tñ cātus dephēle sunt fuisse illi us respōſorū. Regnū mudi t̄c. sepius repetiti: eius etiā corpus in tumulo positus oleo redundare reptū est. Sepulta est i castro marib⁹urch allemanie signis t̄ prodigijs multiplicib⁹ clarens.

De sc̄to Mōriano papa t̄ mar. Cap. lxxx.

Ontia papa t̄ mar tyr natioe romānus ex patre calphurnio urbano p̄mo ep̄o romanō in pōficiatu successit: t̄ sedis annos. v. mēses. ii. dies. ii. Qui ob cōfessionē nois christi vna cū quādā hippolyto p̄sbytero iuſſu alex̄adri imperatoris in ex ilium dāvatus t̄ in insulā sardinia deportat⁹

est: ibiqz pro christi nomine fustibus mactatus: martyr effectus ē. xiiij. kal. decēb. Eius corpus a fabiano papa eius successore nauī ro ma delatū: t̄ in cimiterio calixti via apia sepultū est. Hic fecit ordinaciones. v. per mensē decēbrū: p̄sbyteros. t̄ diacones. xxi. ep̄os per diversa loca numero. xii. t̄ cessauit episco patus dies. t̄ circa annū domini. cciij.

De sancto Iſausto martyre. Cap. lxxi.

Austus

martyr t̄ diaconus rome pāsus est. Hic tācum fiducie et magnanimitatis a deo habuit: vt cuž ad xp̄ianos carceri detentos nemo auderet accedere: isti tamē de eusebio college suo ḡfa concessa est: vt inuitis oib⁹ hostibus: eis ad confessores xp̄i nō negaret ingressus: t̄ sic inde sinēter eos reuisebat: eisqz necessaria ministrabat. Qui grādeuus t̄ plenus dierum perfecto martyrio sub decio imperatore obtruncatione capitis consumatus est. xiiij. kal. decēb.

De sanctis Seuerino Exuperio t̄ Felicia no marty. Cap. lxxii.

Euerinius t̄ socij

eius exuperius t̄ felicianus apud viennā passi sunt. xiiij. kal. decēbris. Quorū corpora post multa annos curricula ipſis revelantibus inuēta et a pōfifice urbis ipſius clero ac populo honoriſſe sublata in basilica sancti romani qđ in ipſa ciuitate sita est: condigno honore tumulata sunt: ibiqz requiescant.

De sancto Odone abbate. Cap. lxxiii.

Do ab

bas cluniacēsis cenobij elaruit tempore henrici p̄mi t̄ henrici secundi imperatorum. Qui qđ dem cluniacēsi ordo incepit anno domini. ccccccccix. anno primo conradi primi sub abbate bernone eiusdem ordinis: t̄ monasterij fundatore: ea videlicet cōdītione vt ecclēſia cluniacensis annuatim ecclēſie giggiacensi censum. xi. denariorum solueret: in quo videlicet monasterio ab ipso bernone cōstructo sernabant instituta sancti patris euthichij viri chari ludouico imperatori. Que quidē cōstitutiones atqz instituta a p̄dicto bernone abbatē p̄decessore sc̄ti oddis i dicto moaſterio icohata t̄ ordiata fuerūt. Ife ait sc̄tis bernō: id extrea deue-

o iii